

BRZĘKACZ (1) *sb m*

N sg brzękacz.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Grający na instrumentach strunowych i perkusyjnych, tu: na cymbałach; cymbalistes Calep; cymbalista, pulsator citharae, sistratus, tintinnaculus Cn: Cymbalistes. Brzękacz. Calep 283a.

Cf BRZĘKADŁO, BRZAŃKAŁA

BC